

Ordningen med skat af årets indtægt gælder for personer og dødsboer, men ikke for aktieselskaber, foreninger og lign.; disse sidste betaler fortsat skatten efterfølgende.

Ordningen omfatter indkomst- og formueskatter til stat og kommune. Sæmmandsskatteordningen er dog opretholdt som en særordning.

De norske regler om opgørelse af skattepligtig indkomst og formue er i store træk som de tilsvarende danske regler, dog navnlig med den undtagelse, at der ved indkomstopgørelsen ikke indrømmes fradrag for erlagte personlige skatter. Derimod er reglerne om skattens beregning bygget op på en noget anden måde end de danske skatteberegningsregler.

Med henblik på skatteberegningen inddeles de skattepligtige i klasser. Klasse 1 omfatter de, der ikke har nogen at forsørge, klasse 2 de, der forsørger 1 person, klasse 3 de, der forsørger 2 personer o. s. v. Indkomsts-katten til staten beregnes på den måde, at der først på grundlag af den ansatte indkomst og en progressiv skatteskala udfindes et skattebeløb, hvorefter dette beløb reduceres med et beløb, hvis størrelse er afhængig af den pågældendes skatteklasse. Ved beregning af indkomsts-kat til kommunen fradrages der først i den ansatte indkomst et beløb, hvis størrelse er afhængig af skatteklassen, hvorefter skatten beregnes med den for vedkommende kommune gældende skatteprocent; kommunerne kan i et vist omfang fastsætte klassefradragenes størrelse, idet de kan vælge mellem 4 forskellige reduktionstabeller. Også ved beregning af formueskat til stat og kommune tages der i et vist omfang hensyn til den pågældendes skatteklasse.

II. Den norske ordning er en forskudsordning. I indkomståret betales skatten af den løbende indtægt og af formuen ved årets slutning som forskud. Ved ligning i det efterfølgende år fastsættes de endelige skattebeløb, og de erlagte foreløbige skattebeløb afregnes så heri. Der er sjældent fuld overensstemmelse mellem de foreløbige og de endelige skattebeløb. Er de foreløbige beløb størst, får den skattepligtige forskelsbeløbet tilbagebetalt, og er de endelige beløb størst, må han betale forskelsbeløbet som restskat.

De foreløbige skattebeløb beregnes på grundlag af skattesatser og klassefradrag, som Stortinget og kommunalbestyrelserne har vedtaget forud for indkomståret og som normalt vil være gældende også ved beregningen af de endelige skatter for samme år.

Opkrævningen af foreløbig skat foregår på to måder:

1. Af lønindtægt og lign. sker opkrævningen ved, at arbejdsgiveren foretager „forskuddstrekk“ i lønnen og indsender det tilbageholdte skattebeløb til det offentlige.
2. Af anden indtægt (navnlig ved selvstændig erhvervsvirksomhed) og af formue sker opkrævningen ved, at der tilsendes den skattepligtige en skattebillet, ifølge hvilken han selv indbetaler „forskuddsskatt“ til det offentlige.

Skattepligtige, som både har lønindtægt og anden indtægt eller formue, får forskudstræk i lønnen og som regel desuden forskudsskat af den øvrige indtægt og af formuen. Der kan dog i det enkelte tilfælde fastsættes en så høj trækprocent, at trækket i lønnen kommer til helt eller delvis at dække også skatten af anden indtægt og af formue.

Om de to opkrævningsmåder bemærkes i øvrigt nærmere:

1. *Forskudstræk* skal foretages ved enhver udbetaling af løn, herunder honorar, tantième, provision, drikkepenge og lign. Som løn anses også pension, livrente og lign., der udspringer af et tidligere arbejdsforhold.

Forskudstræk foretages på grundlag af skattekort, som ligningskontorerne i november-december forud for indkomståret udsender til de skattepligtige, som forudsættes at få lønindtægt af betydning. Skattekort kan også udstedes i indkomstårets løb, når der bliver brug for det. Skattekortet består af en hoveddel, som den skattepligtige afleverer til sin arbejdsgiver (hovedarbejdsgiveren) og en talon, som han skal forevise for andre arbejdsgivere, som han måtte få løn fra (biarbejdsgivere). Har arbejdsgiveren ikke modtaget eller fået forevist skattekort, skal han foretage forskudstræk med 30 pct. af lønnen.

Skattekortet kan i øvrigt være enten et tabelkort, et procentkort eller et frikort.

Hovedreglen er, at der skal udstedes tabelkort. I så fald udfindes træk-beløbet ved opslag i en træk-tabel, som udsendes samtidig med skattekortet, og hvis kodenummer er angivet på kortet. Træktabelen indeholder månedstabel, 14-dagestabel, ugetabel og dagtabeller, der skal anvendes alt efter længden af det tidsrum, som lønudbetalingen vedrører. Der er ved udarbejdelsen af tabellerne taget hensyn til beskatningsprocenterne samt til klassefradrag og mindstefradrag (lønmotagerfradrag) m. v. Hvilken af de udarbejdede tabeller, der skal anvendes for den enkelte skattepligtige, er afhængig af dels hvilken skatteklasse han er i, dels hvilken reduktionstabel hans hjemstedskommune har vedtaget og dels endelig den kommunale skatte-